

OBSAH

1. Ačkoliv sázání žádoucího místu v historických pramenech je významnější než v literatuře, takže vlastnosti židovského cestopisu se vztahují k tomuto místu, než k jinému.	(1990–1993) Židovskému životu v Evropě
2. Významnou částí židovského cestopisu je návštěva svatých míst, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(1993–1998) Židovského míst v Evropě
3. Cestopisnice je významnou částí židovského cestopisu, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(1998–2003) Židovského míst v Evropě
4. Cestopisnice je významnou částí židovského cestopisu, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(2003–2008) Židovského míst v Evropě
5. Cestopisnice je významnou částí židovského cestopisu, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(2008–2013) Židovského míst v Evropě
6. Cestopisnice je významnou částí židovského cestopisu, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(2013–2018) Židovského míst v Evropě
7. Cestopisnice je významnou částí židovského cestopisu, která je významnou pozicí v židovském duchovním životě.	(2018–2023) Židovského míst v Evropě
ÚVOD	11
1. Seznamy svatých míst	23
Simanej kitvej ha-qvarot – komplexní palestinský seznam	25
Qabalat šadiqej Eres Jisra'el a Qivrej avot	27
Poutníkův průvodce – Ele ha-masa'ot a Toşa'ot Eres Jisra'el	30
Ele ha-mesa'ot	30
Itinerář Toşa'ot Eres Jisra'el	33
Jitgadeluv seznam	36
Jiħus ha-avot a Jiħus ha-ṣadiqim	37
2. Cestopisná literatura	41
Cestopisná literatura křížáckého období	41
Itinerář Ja'qova bar Natan'el Kohena (1153–1187)	42
Benjamin z Tudely (1165–1173)	45
Petahja z Řezna (70. léta 12. století)	48
Cestopisná literatura ajjúbovského období	51
Šmu'el ben Šimšon (1210)	52
Menaħem ha-Hevroni (1215)	54
Jehuda al-Ḥarīzī (1216–1217)	56
Hebrejské cestopisy v mamlúckém období	58
Dopis rabiho Eliji z La Massy (1437)	60
Dopis rabiho Jišhaqa bar Me'ir Laṭifa (1455)	61
Seznam hrobů od poutníka z Kréty (1473)	62
Dopis rabiho Josefa da Montagna z Jeruzaléma (1481)	63
Cestopis Mešulama ben Menaħema z Volterry (1481)	63
Rabi 'Ovadja z Bertinora (1488–89)	67
Dopis 'Ovadjova žáka (1495)	71
Cestopis rabiho Moše Basoly (1521–1523)	72

II. POUŤ DO ZEMĚ IZRAELE	75
1. Pouť v rané době muslimské (634–1099)	81
2. Pouť v křížáckém období (1099–1291)	96
3. Postoj francouzských a řeckých akademíí k pouti do země Izraele a pouť v ajjúbovském období (1187–1229)	107
4. Jeruzalém ve 13. století a dohoda z roku 1236	121
5. Pouť východních Židů v mamlúckém období (1260–1516)	128
6. Pouť z Aškenázu v polovině 14. století	132
7. Pouť do země Izraele na konci mamlúckého a počátku osmanského období – Španělsko a Egypt	135
8. Poutní rituál v Jeruzalémě	142
Rituál vstupu do Jeruzaléma	144
Brána milosrdenství	150
Olivová hora	154
Údolí Jóšafat a Zacharjášův hrob	159
Královské hroby Davidova domu na hoře Sijón	161
9. Zijára a pouť do Jeruzaléma	168
Vytvoření zijáry v zemi Izraele ve 12. a 13. století	176
Západní poutník a svatá místa	181
Pravost tradice	183
Různé postoje k navštěvování a uctívání hrobů světců	186
Doba konání zijáry	193
Safedští kabalisté a hroby světců	195
Přihodné místo a čas jižudů	198
Morální a duchovní kvality	199
Sjednocení s duší světce	200
III. HLAVNÍ ŽIDOVSKÁ POUTNÍ MÍSTA NA BLÍŽKÉM VÝCHODĚ	207
1. Židovská poutní a svatá místa v Egyptě	209
Mojžíšova synagoga v Dammūhu	209
Některé další sakrální stavby v Egyptě	218
2. Hlavní židovská poutní a svatá místa v Iráku	224
Svatyně proroka Ezechiela	224
Ezdrášův hrob	231
Hrob Daniela, Chananjáše, Míšaela a Azarjáše	234
3. Elijášův kult a synagoga v Čabarúru – nejvýznamnější poutní místo v Sýrii	238
4. Hlavní poutní místa v zemi Izraele	248
Hrob proroka Samuela v Rámě	248
Hrob Hilela a Šamaje a Šim'ona bar Johaje v Meronu	260
Svatá místa v Hebronu a jeho okolí	276

IV. HROBY SVĚTCŮ V HEBREJSKÉ CESTOPISNÉ LITERATUŘE	287
1. Vývoj svatého místa	299
2. Židovské hroby světců uctívané křesťany a muslimy	303
3. Aspekty rituálu uctívání posvátných míst mezi Židy ve středověku	310
Zapalování světel a pálení kadidla na hrobech	311
Světlo, oheň a oblak nad hrobem	313
Vúně, hlasy a vítr vycházející z hrobů	315
Stromy a prameny u hrobů světců	317
Zvířata jako strážci hrobů	321
Uzdravení u hrobů světců	321
Zijāra ke hrobům světců v časech sucha	325
Zanechání předmětů na hrobech	329
Předměty úcty – „relikvie“	330
V. ZÁVĚR	335
VI. PRAMENY A LITERATURA	341
Seznam zkratek	343
Prameny	345
Edice pramenů	352
Encyklopédie, slovníky	353
Literatura	354
Rejstřík	371

hodnotitelného počtu mrtvých. Počet dle všech zdrojů se liší, ale všechny zdroje souhlasí s tím, že významnou výhodu by mohly mít pouze židovské hroby. Zároveň je významnou příčinou pro významnou rozdílnost mezi židovskými a křesťanskými hroby v tom, že židovské hroby jsou významně později než křesťanské.

Cesárský Viterbius zřejmě vzdoroval významnému židovskému hrobu v Jeruzalémě, když vyslovil větu: „Svatošatřenou vlastností židovského hrobu je, že v něm žijí duchové“. Tato věta je však významná i pro židovskou kulturu, která všechna hroby, včetně židovských, považuje za svatou vztahem k životu a smrti, vzdorovala později vzniklým křesťanským hrobům.

Význam hrobů v židovské literatuře je však závislý na tom, jakým způsobem jsou využívány. Význam židovských hrobů je vždy významnější než význam křesťanských hrobů, protože židovské hroby jsou vždy využívány k praktickým účelům, zatímco křesťanské hroby jsou vždy využívány k teologickým účelům.